

Det forekommer mig nu, at man næppe kan sige, at fordi en Mand, som har maattet søge til Fattigvæsenet, derefter i et Aar eller to ikke har behøvet at modtage Fattigunderstøttelse, har han derved godtgjort, at han har naaet en saadan økonomisk Selvstændighed og Uafhængighed, at han saa har kvalificeret sig til at være Vælger. Grundloven har fordret, at den hvide Understøttelse skal være enten tilbagebetalt eller estergivet, og naar den har opstillet Estergivelsen ved Siden af Tilbagebetaling, har det formentlig været under Hensyn til, at der kunde forekomme Tilfælde, hvor netop Tilbagebetalingen af den modtagne Fattigunderstøttelse, vilde gøre det vanskeligt for den paagældende at bevare den økonomiske Uafhængighed, som han nu er i Færd med at tilkæmpe sig. Derfor er det, Grundloven har overladt det til Kommunalbestyrelsens Skøn, om et saadant Forhold er til Stede eller ikke. Der har ogsaa altid, naar dette Spørgsmaal har været for her i Tinget, været dem, der have været imod at gøre Forandringer i dette Punkt, og jeg skal udtale, at der fremdeles er adskillige af dem, som ellers dele Mening med mig, der i og for sig have Betænelighed derved og for saa vidt altsaa have nogen Betænelighed overfor det Vndringsforslag, der er stillet af tre ærede Meningsfæller under Nr. 26. Smidlertid finde vi Forklaringen paa dette Forslag i de faktiske Forhold, som er til Stede, idet det sikkert maa erkendes, at i Praksis er dette Forhold ikke altid blevet behandlet netop paa den Maade, som Grundloven sikkert har forudsat, og det lader sig næppe nægte, at der rundt omkring i Landet har fundet en Del Vilkaarlighed Sted i saa Henseende, saa at ingenlunde de samme Principper følges overalt. Deri kan der ganske vist findes nogen Grund til nu at give en bestemt ensartet Regel, som altsaa kunde bewirke, at Forholdet blev ens overfor alle, idet naar den paagældende i en vis Tid ikke havde modtaget Understøttelse, skulde den modtagne Hjælp estergives ham. Det forekommer mig derimod, at det vilde være noget besynderligt efter Flertallets Forslag paa den ene Side at tilkende Kommunalbestyrelsen Retten til Estergivelse og paa den anden Side tilkende den enkelte, der har faaet Fattigunderstøttelse, Retten til at træve Estergivelse. Det forekommer mig, at disse to Forhold ikke let lade sig forlige, og at Opgivelse af det ene maa være Betingelse for det andet. Derfor ønsker jeg her at udtale, at naar vi fra vor Side kunne gaa med til det under Nr. 26 stillede Vndringsforslag, er det i hvert Tilfælde ogsaa det yderste, hvortil vi kunne gaa, og vi ville

aldeles ikke kunne se os i Stand til at gaa ind paa Vndringsforslag under Nr. 24. Jeg vil tillige gerne tillade mig at advare imod, at man her bringer et Spørgsmaal frem og eventuelt sætter det paa Spidsen, som kunde bringe en Lov til at strande, der dog fra alle Sider betragtes som et Fremskridt i human Retning til den hele Ordning af Fattigvæsenet, som man derfor fra alle Sider ønsker gennemført. Jeg har derfor ønsket det for rigtigst overfor de Udtalelser, som nu fremkom fra den sidste ærede Taler at gøre disse Bemærkninger i den Henseende. Jeg skal endnu kun bemærke, at det jo dog er klart, særlig efter et Forslag, som er stillet under Nr. 21, at det meget vel kan tænkes, at en Mand har holdt sig fri for Fattigvæsenet i de 5 Aar ved frivillige Gaver fra Beboerne i Kommunen, altsaa i Virkeligheden har holdt sig oven Vandet kun paa Samsfundets Betøstning under en anden Form, og det forekommer mig, at her ikke ubetinget foreligger, at den paagældende virkelig har vundet en saadan økonomisk og uafhængig Stilling, at man nu atter kan indrømme ham Valgret. Det er som sagt ikke uden Betæneligheder, at flere fra vor Side gaa med til Vndringsforslaget Nr. 26, men det betegner i alt Fald det videste vi kunne gaa til. — Overfor den ærede sidste Talers Udtalelse om Forslagene Nr. 14—15 om Adskillelse af Høgtfolk, ønsker jeg kun at rette det lille Spørgsmaal til ham, hvorledes han vil forholde sig overfor den Høgtmand, som bliver dømt til Tugtskuzstraf. Er det da hans Mening, at Højtruen ogsaa skal dømmes i Tugthuset, eller hvorledes vil han forholde sig i det Tilfælde?

Bertelsen (Hjørring Amts 5te Valgfreds): I Indledningen til sit Foredrag udtalte den ærede Ordfører (C. Ravn) i Gaar, hvilke Forudsætninger man var gaaet ud fra ved Udarbejdelsen af de Vndringsforslag, der ere stillede op ved Behandlingen af dette Lovforslag. Han udtalte endvidere, hvilke Forudsætninger Mindretallet er gaaet ud fra, at de vare gaaede ud fra forskellige Forudsætninger. Dette gav Anledning til, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgfreds (B. Holm) gav sin Misforståelse tilkende med, at den ærede Ordfører havde omtalt Mindretallets principale Standpunkt, og det gav endvidere det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgfreds Anledning til, som ved saa mange andre Lejligheder at komme tilbage til, at det var særlig den Side, som han hørte til, der tog sig af Smaafolk og af de trængende i Samsundet. Jeg vil dog sige, naar dette kommer frem og